

2008. január 15., kedd

Veszteségekkel kapcsolatos, határokon átnyúló adóeljárások

P6_TA(2008)0008

Az Európai Parlament 2008. január 15-i állásfoglalása a veszteségekkel kapcsolatos adóeljárásokról határokon átnyúló tényállások esetén (2007/2144(INI))

(2009/C 41 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Veszteségekkel kapcsolatos adóeljárás határokon átnyúló tényállások esetén” című bizottsági közleményre (COM(2006)0824),
 - tekintettel „Az adózási és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához” című bizottsági közleményre (COM(2005)0532),
 - tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának vonatkozó joggyakorlatára, különösen a C-250/95 sz. Futura Participations SA és Singer kontra Administration des contributions ⁽¹⁾, a C-141/99 sz. AMID kontra Belgische Staat ⁽²⁾, a C-397/98 sz. és a C-410/98 együttes ügyek Metallgesellschaft Ltd. And others kontra Commissioners of Inland Revenue and HM Attorney General ⁽³⁾, a C-446/03 sz. Marks & Spencer plc kontra David Halsey (HM Inspector of Taxes) ⁽⁴⁾ és a C-231/05 sz. Oy AA ⁽⁵⁾ ügyre,
 - tekintettel az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Európai Unió vállalkozások adózásáról: közös összevont társaságiadó-alap című, 2005. december 13-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel A növekedés és foglalkoztatás növelésére valamint az európai uniós vállalatok versenyképességének fokozására irányuló közösségi program végrehajtása: a közös konszolidált társasági adóalapra (KKTA) vonatkozó javaslat felé 2006-ban tett további haladás és a következő lépések című bizottsági közleményre (COM(2007)0223),
 - tekintettel 2007. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽⁸⁾ az egységes piac felülvizsgálatáról: az akadályok és elégtelenségek kiküszöbölése jobb végrehajtás és alkalmazás révén,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0481/2007),
- A. mivel a tagállamok nemzeti adórendszereinek egyre jobban figyelembe kell venniük a gazdaság globalizálódását és kezelniük kell a belső piac szabályait és működését abból a célból, hogy növekedés és versenyképesség tekintetében megvalósítsák a lisszaboni stratégia célkitűzéseit;
- B. mivel a gazdaság globalizálódása olyan módon fokozta az adóversenyt, hogy az utóbbi 30 évben az iparosodott országokban az átlagos társaságiadó-kulcs drasztikus csökkenését eredményezte;
- C. mivel az adókulcsok e csökkenése felgyorsult az Európai Unió utolsó bővítése óta, és mivel a tagállamokban egyértelműen az a tendencia, hogy a különösen mobilis vállalatok számára vonzó, egyedi adórendszereket vezetnek be;

⁽¹⁾ EBHT 1997., I-2471.

⁽²⁾ EBHT 2000., I-11619.

⁽³⁾ EBHT 2001., I-1727.

⁽⁴⁾ EBHT 2005., I-10837.

⁽⁵⁾ 2007. július 18-i ítélet.

⁽⁶⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

⁽⁷⁾ HL C 286. E, 2006.11.23., 229. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0367.

2008. január 15., kedd

- D. mivel az Európai Unióban létező 27 különböző adórendszer akadályozza a belső piac zökkenőmentes működését, továbbá az adminisztráció és az előírásoknak való megfelelés tekintetében jelentős többletköltséget jelent a határokon átnyúló kereskedelem és üzleti tevékenység számára, valamint hátráltatja a vállalati szerkezetátalakítást és kettős adóztatást eredményez;
- E. mivel az eltérő nemzeti társasági adózási jogszabályoknak való megfelelés költségeinek csökkentése, a szabályok átláthatósága, a határon átnyúló tevékenységet hátráltató adóakadályok megszüntetése és egyenlő versenyfeltételek teremtése a belső piacon tevékenykedő uniós vállalkozások számára az EU egész területén gazdasági nyereséget eredményezhet a dinamikus vállalati környezetnek köszönhetően;
- F. mivel az adók olyan megfelelő, uniós szintű összehangolása, amely nem törekszik az adókulcsok harmonizációjára, hozzájárulhat a verseny torzulásának elkerüléséhez és olyan előnyökkel járhat, amelyek a vállalatok, alkalmazottaik, a fogyasztók, a tagállamok és az állampolgárok még szélesebb körére terjedhetnek ki;
- G. mivel a liszaboni stratégia célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a tagállamok adópolitikájának fokozottabb összehangolása szükséges;
- H. mivel a tagállamok hagyományosan kétoldalú adóügyi egyezmények kiterjedt hálózatán keresztül töreksenek adórendszereik összehangolására, azonban ezek az egyezmények nem terjednek ki teljes körűen olyan kérdésekre, mint például a határokon átnyúló veszteségelszámolás; mivel az Európai Unión belül a kétoldalú megközelítés kevésbé hatékony és a többoldalú vagy összehangolt megközelítésnél kevésbé következetes; mivel a konszolidált társasági adóalappal kapcsolatos közös uniós megközelítés – például a KKTA-javaslat – nyújtja a legmegfelelőbb megoldást a veszteség és a nyereség határon átnyúló elszámolására a belső piacon belül, valamint nagyobb átláthatóságot, több beruházást és jobb versenyképiséget eredményez;
- I. mivel a tagállamok különböző szabályokat alkalmaznak a fióktelepeknél, a leányvállalatoknál, illetve a vállalatcsoportok egységeinél keletkezett veszteségek utáni adókedvezmények tekintetében, és ezáltal torzítják a belső piacon hozott üzleti döntéseket és beruházási politikákat, ami hatással van a megfelelő hosszú távú ipari stratégiákra és adóbevételekre;
- J. mivel gyakorlatilag az Európai Unió valamennyi adórendszere aszimmetrikusan adóztatja a nyereséget és a veszteséget, azaz míg a nyereségeket abban az évben adóztatják meg, amelyben keletkeztek, a veszteségek adóértékét nem térítik vissza automatikusan azok felmerülésekor; mivel az Európai Közösségek Bírósága legutóbbi ítélezési gyakorlata nem elemzi megfelelően ezt az időtényezőt és annak fontosságát az Európai Unión belül egyre növekvő számú, határon átnyúló beruházás szempontjából;
- K. mivel a határon átnyúló, veszteségek utáni adókedvezmény-rendszer megvalósítása egyenértékű lenne az adóbevételek egyes tagállamokban jogi biztosítékok nélkül történő elengedésével;
- L. mivel a belföldi fióktelepek veszteségeit az anyavállalat nettó eredményében automatikusan figyelembe veszi, de a külföldi fióktelepek, valamint a csoport belföldi és külföldi tagjai vesztesége esetében már korántsem ilyen egyértelmű a helyzet;
- M. mivel a határokon átnyúló veszteségelszámolás hiánya akadályozza bizonyos piacokra a bejutást és az olyan nagyobb tagállamokban történő letelepedést ösztönzi, amelyek hazai piaca megfelelő méretű az esteleges veszteségek kompenzálásához;
- N. mivel az ismertetett helyzet hátrányosan érinti a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k), mert a veszteséglevonással kapcsolatos bizonytalanság miatt kevésbé képesek határokon átnyúló befektetéseket eszközölni és gyakran szembesülnek kezdeti veszteségekkel,

2008. január 15., kedd

1. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a belső piac működésére negatív hatással van az, hogy a különböző tagállamok eltérő módon kezelik a határokon átnyúló veszteségeket;
2. megjegyzi, hogy a letelepedés szabadságát korlátozó intézkedések ellentétesek az EK-Szerződés 43. cikkével, ezért célzott fellépéssel ezek eltávolítására kell törekedni; emlékeztet arra, hogy az eltérő társasági adórendszerek akadályozzák a más nemzeti piacokra való bejutást és a belső piac megfelelő működését, torzítják a versenyt és meggátolják a vállalkozások számára EU-szinten azonos versenyfeltételek fenntartását, ezért érdemes ezekre figyelmet fordítani;
3. úgy véli, hogy a határokon átnyúló veszteségek levonásával kapcsolatos uniós szintű intézkedések kedvező hatással lehetnek a belső piac működésére;
4. támogatását fejezi ki a Bizottság „Veszteségekkel kapcsolatos adóeljárás határokon átnyúló tényállások esetén” című közleménye iránt, amelyet a helyzet megoldásához vezető fontos lépésnek tart és megfelelő tagállamok közötti koordinációra szólít fel a határidők és megoldások tekintetében;
5. hangsúlyozza, hogy a határon átnyúló adókedvezmény bevezetésére irányuló bármely célzott intézkedést a tagállamok kétoldalú és közös megközelítése és összehangolt intézkedése alapján kell meghatározni és végrehajtani a belső piac egységes fejlődésének garantálása érdekében; emlékeztet arra, hogy az ilyen összehangolt intézkedések közbenső megoldást jelentenek a KKTA elfogadásáig; megítélése szerint a KKTA átfogó, hosszú távú megoldást nyújt a veszteség és a nyereség határon átnyúló kiegyenlítésére, valamint a transzferárazásra, a határon átnyúló egyesülésekhez és felvásárlásokhoz és szerkezetátalakítási műveletekhez kapcsolódó adózási akadályokra, továbbá a belső piaci vívmányokat a tisztességes versennyel teszi teljessé;
6. rámutat arra, hogy néhány tagállam többfajta módszert alkalmaz a kettős adóztatás elkerülésére, amelyek vagy jóváírják a külföldön fizetett adót (jóváírási módszer), vagy nem veszik figyelembe a külföldi jövedelmet (mentesítési módszer); tudomásul veszi, hogy csak a mentesítési módszert alkalmazó néhány tagállam nem írja elő a külföldi fióktelepek veszteségeinek levonását;
7. felhívja a figyelmet arra, hogy ott, ahol az állandó telephelyeknél felmerülő veszteségeket nem lehet a székhely nyereségeiből levonni, eltérően járnak el egy tisztán belföldi tényálláshoz képest, ami pedig gátolja a szabad letelepedést;
8. prioritásnak tekinti a fellépést azon vállalatcsoportok érdekében, amelyek több tagállamban tevékenykednek, mivel ezek a csoportok sínylik meg leginkább a határokon átnyúló veszteségek kezelésének különbözőségét szemben azon vállalkozáscsoportokkal, amelyek csak egyetlen tagállamban működnek;
9. úgy véli, hogy a nemzeti szabályozások eltéréseiből származó torzulások elsősorban a kis- és középvállalkozásokat hozzák kedvezőtlen helyzetbe potenciális versenytársaikhoz képest, és kéri ezért, hogy a Bizottság tegyen lépéseket ezen a téren;
10. emlékeztet arra, hogy a határon átnyúló leány- és anyavállalatok (csoportok) között a veszteséglevonás tekintetében kevés átfogó megoldás létezik, ezért egy vállalatcsoporton belül a veszteségeket nem veszik ugyanúgy automatikusan figyelembe, mint egy vállalaton belül;
11. rámutat arra, hogy a tagállamok többsége a csoportok számára, azokat gyakorlatilag egy egységként kezelve, belföldi veszteségelszámolást tesz lehetővé, de csak kevés tagállam jár el ugyanígy a határokon átnyúló esetekben; emlékeztet arra, hogy a határokon átnyúló csoportos adókedvezmény hiánya torzíthatja a befektetésekről szóló döntéseket, mind a befektetés helye, mind annak jogi formája (fióktelep vagy leányvállalat) szempontjából;
12. elismeri, hogy a belföldön alkalmazott rendszerek határokon átnyúló tényállásokra történő kiterjesztése nehéz, mivel az adóalapok eltérnek;

2008. január 15., kedd

13. sürgeti a határon átnyúló adókedvezmény jelentőségének elismerését, bár hangsúlyozza, hogy további részletes kidolgozás szükséges a határon átnyúló veszteséglevonás tekintetében; javasolja annak eldöntését, hogy a határon átnyúló adólevonás korlátozódjék-e a leányvállalattól az anyavállalat irányába, vagy pedig fordítva is legyen-e lehetséges, valamint hogy emiatt el kell-e végezni azon rendszer költségvetési hatásainak alapos értékelését, amelyben a leányvállalatok vesztesége kiegyenlítheti az anyavállalat veszteségeit;
14. úgy tekinti a Bíróság Marks & Spencer ügyben hozott ítéletét, hogy az megerősíti a tagállamok adórendszereik fenntartására vonatkozó jogát, különösen az adófizetés elkerülése tekintetében;
15. tudomásul veszi, hogy a Bíróság Oy AA-ügyben hozott ítélete rámutat arra, hogy az eltérő nemzeti adórendszerek különbözőképpen kezelik a veszteségeket, ezért nem egyértelmű, hogy egy cégcsoporton belül valamennyi határon átnyúló helyzetben konszolidálhatók-e a veszteségek, még végleges veszteségek esetében sem, és ezért a Marks & Spencer-ügyben tapasztalt aránytalanságokhoz vezetnek;
16. meggyőződése, hogy a vállalatcsoportoknak lehetőség szerint ugyanolyan elbánásban kellene részesülniük, függetlenül attól, hogy egyetlen, vagy több tagállamban tevékenykednek; hangsúlyozza, hogy azokban az esetekben, amelyekben a külföldi leányvállalatnál határon átnyúló veszteség keletkezik, el kell kerülni az anyavállalat kettős adóztatását, az adóügyi hatásköröket igazságosan kell megosztani a tagállamok között, meg kell akadályozni a veszteségek kétszeri elszámolását és az adóelkerülést;
17. megítélése szerint hasznos lenne vitát indítani az Európa Unión belüli vállalatcsoportok fogalmáról és jellemzőiről, figyelembe véve a közös európai intézmények, úgymint az „európai részvénytársaság” és az „európai szövetséget” meglétét, de nem korlátozva a határon átnyúló veszteségek leírását kizárólag ezekre az intézményekre;
18. megismétli a „vállalatcsoport” fogalma meghatározásának fontosságát annak megelőzése érdekében, hogy a cégek opportunistá módon osszák el veszteségüket és nyereségüket a tagállamok között; úgy véli, hogy a vállalati csoport meghatározása hasznos lenne a vállalkozáson belül olyan sajátos kritikus jellemzők azonosítása, mint amilyenek az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 94/45/EK tanácsi irányelvben szerepelnek;
19. üdvözli a Bizottság „Veszteségekkel kapcsolatos adóeljárás határokon átnyúló tényállások esetén” című közleményében megfogalmazott három alternatívát; támogatja az olyan célirányos intézkedéseket, amelyek lehetővé tennék a külföldi leányvállalatok veszteségeinek hatékony és azonnali levonását (éves szinten és nem csak a végleges veszteségek esetében, mint a Marks and Spencer-ügyben), amely veszteségeket, amikor a leányvállalat újra nyereséges, az anyavállalat szintjén egy arányosan megállapított kiegészítő adóval utólag megadóztatná;
20. ajánlja e javaslatok adóelkerülést megelőző módon történő végrehajtása érdekében annak megfontolását, hogy helyénvaló lenne-e a héa terén használt VIES-hez hasonló, automatikus információcsere-rendszer létrehozása, hogy a tagállamok ellenőrizhessék a leányvállalatok más tagállamokban bevallott negatív adóalapját;
21. ennek ellenére sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább a lehetőségeket, amelyek a cégeknek konszolidált társasági adóalapot biztosítanának az EU-ra kiterjedő tevékenységük tekintetében;
22. megállapítja, hogy további alapos elemzés szükséges annak értékelésére, hogy a javasolt határon átnyúló veszteségelérési rendszer milyen mértékben ösztönözné a kkv-k határon átnyúló tevékenységeit;
23. kiemeli, hogy az egyes tagállamok által a veszteségek határon átnyúló helyzetekben történő adóügyi kezelése vonatkozásában bevezetett célzott intézkedések önmagukban nem fogják megoldani a verseny torzulásának és a belső piacon működő EU-vállalkozások 27 különböző adórendszer fenntartásából származó magas megfelelési költségeinek problémáját;

2008. január 15., kedd

24. hangsúlyozza a tagállamok számára annak szükségességét, hogy összehangolt módon járjanak el a vállalaton vagy csoporton belül felmerülő, határon átnyúló veszteségek leírására szolgáló, célzott intézkedések bevezetésekor; emlékeztet a tagállamok között adóügyekben folyó szorosabb koordináció szükségességére, és felhívja a Bizottságot kezdeményező szerep felvállalására;
25. támogatja a Bizottság erőfeszítéseit egy páneurópai egységes KKTA létrehozására; megjegyzi, hogy a KKTA nagyobb átláthatóságot és hatékonyságot eredményez, mivel lehetővé teszi a vállalatok számára, hogy külföldön és belföldön azonos szabályok szerint működjenek, ezzel egyenlő versenyfeltételeket teremtve és növelve az EU vállalkozásainak versenyképességét, továbbá növeli a tagállamok közötti kereskedelmet és befektetéseket, ezáltal megteremtve a belső piac beruházások és növekedés tekintetében fennálló összes előnyének kihasználásához szükséges feltételeket, jelentősen csökkentve az adminisztrációs terheket, valamint a megfelelési költségeket és visszaszorítva az adóelkerülés és az adócsalás lehetőségét;
26. emlékeztet arra, hogy a KKTA az adóalapra vonatkozó közös szabályozást tartalmaz, és nem korlátozza a tagállamok adókulcsok megállapítása terén élvezett szabadságát;
27. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy akár megerősített együttműködés keretében bevezesse a KKTA-t; rámutat azonban arra, hogy ez csupán a második legjobb megoldás, mivel az egész EU-t átfogó rendszer hiányában az átláthatóságból és az alacsonyabb adminisztrációs költségekből származó előnyök csökkennek;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Munkahelyi egészségvédelem és biztonság

P6_TA(2008)0009

Az Európai Parlament 2008. január 15-i állásfoglalása a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2007–2012 közötti közösségi stratégiáról (2007/2146(INI))

(2009/C 41 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A munka minőségének és termelékenységének javítása: a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos közösségi stratégia 2007–2012 között” című bizottsági közleményre (COM(2007)0062) és a Bizottság szolgálatainak ehhez kapcsolódó munkadokumentumaira (SEC(2007)0214), (SEC(2007)0215) és (SEC(2007)0216),
- tekintettel az EK-Szerződésre, és különösen annak 2., 136., 137., 138., 139., 140., 143. és 152. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾, és különösen annak 27., 31. és 32. cikkére,
- tekintettel a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területére vonatkozó ILO-egyezményekre és -ajánlásokra,
- tekintettel a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelvre (keretirányelv) és annak egyedi irányelveire ⁽²⁾,
- tekintettel a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a gyakorlati megvalósításra vonatkozó jelentések egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében a 89/391/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, az abban említett egyedi irányelvek, valamint a 83/477/EGK, 91/383/EGK, 92/29/EGK és 94/33/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2007. június 20-i 2007/30/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvre,

⁽¹⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 262, 2000.10.17., 21. o.

⁽⁴⁾ HL L 165, 2007.6.27., 21., o.